

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 2. 2009, č. j. 12 Cad 22/2008 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 3.000 Kč **se vrací** JUDr. Ivo Paříkovi, notáři, který byl Okresním soudem v Kolíně pověřen provádět úkony v dědickém řízení po zemřelém žalobci, a bude mu vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 13. 2. 2009, č. j. 12 Cad 22/2008 - 28, Městský soud v Praze odmítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2008, č. j. 1034/0002-2434/16.6.2008/BH/107. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě ze dne 28. 4. 2008, č. j. 22004/220/9010/2008/377/08/C, kterou Okresní správa sociálního zabezpečení Kolín vyzvala žalobce k zaplacení splatného nedoplatku na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 125.165 Kč, vyplývajícího z vykonatelného výkazu nedoplatků ze dne 27. 11. 2007, č. j. 3209/07.

V odůvodnění tohoto usnesení Městský soud v Praze uvedl, že předmětná výzva vydaná podle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, která obsahovala odkaz na rozhodnutí o uložení peněžitého plnění, je správním aktem vydaným v rámci vymáhání nedoplatku, kterým se neukládá povinnost, nýbrž toliko určuje náhradní lhůta k jejímu splnění. Žaloba proti takové výzvě je tak podle § 68 písm. e) a § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nepřijatelná, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

V kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) uvedl, že žalobu nepodal proti výzvě k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě, nýbrž proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7. 2008, č. j. 1034/0002-2434/16.6.2008/BH/107. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel dne 9. 3. 2009 zemřel a projednáním dědictví byl soudem pověřen notář JUDr. Ivo Pařík (přípis Okresního soudu v Kolíně ze dne 30. 6. 2009, sp. zn. 51 D 451/2009, založený na č. 1. 62 soudního spisu). V návaznosti na toto sdělení se Nejvyšší správní soud opakovaně obracel na uvedeného notáře s žádostí o sdělení stavu dědického řízení.

Usnesením ze dne 31. 3. 2010, č. j. 6 Ads 66/2009 - 73, Nejvyšší správní soud přerušil řízení o kasační stížnosti do právní moci rozhodnutí o dědictví po stěžovateli, neboť v řízení nebylo možné bez zbytečného odkladu pokračovat, protože nebyl znám právní nástupce stěžovatele.

Notář JUDr. Ivo Pařík přípisem ze dne 10. 7. 2013, sp. zn. 51 D 451/2009, sdělil, že byla nařízena likvidace dědictví a usnesením Okresního soudu v Kolíně ze dne 4. 4. 2013, č. j. 51 D 451/2009 - 242, byl k prodeji nemovitých a movitých věcí stěžovatele ustanoven Mgr. Tomáš Pospíchal, soudní exekutor. Současně notář Nejvyššímu správnímu soudu předložil usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 21. 6. 2012, č. j. 51 D 451/2009 - 206, jímž byla nařízena likvidace dědictví. V odůvodnění tohoto usnesení okresní soud uvedl, že obvyklá cena dědictví byla určena částkou 565.594 Kč, výše dluhů částkou 3.672.420 Kč a výše předlužení dědictví částkou 3.106.826 Kč. Poté okresní soud popsal aktiva a pasiva dědictví a konstatoval, že jediná dědička ze zákona V. B. (sestra zůstavitele) navrhla, aby soud nařídil likvidaci dědictví. Usnesení o nařízení likvidace dědictví nabylo právní moci dne 23. 2. 2013.

Podle § 107 odst. 1 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitého přiměřeně v souladu s § 64 s. ř. s., „[j]estliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat.“

Povaha věci brání pokračování v řízení zejména tam, kde účastník nemá žádného právního nástupce, který by převzal (mohl převzít) právo nebo povinnost, o něž v řízení jde. Taková situace nastává např. při zastavení dědického řízení po zemřelém účastníku řízení podle § 175h odst. 1, 2 o. s. ř. (zůstavitel nezanechal majetek nebo zanechal majetek jen nepatrné hodnoty) a v majetkových sporech též zejména při přenechání předluženého dědictví věřitelům k úhradě zůstavitelových dluhů podle § 175p o. s. ř. nebo při likvidaci dědictví podle § 175t o. s. ř. (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. *Občanský soudní řád I, II Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 717 - 734).

V projednávané věci Nejvyšší správní soud zjistil, že dědictví po stěžovateli bylo značně předloženo a pravomocným usnesením příslušného okresního soudu byla nařízena jeho likvidace. S ohledem na výše uvedené závěry tedy stěžovatel nemá žádné právního nástupce. V důsledku toho nejsou splněny podmínky řízení, neboť stěžovatel po zahájení řízení o kasační stížnosti ztratil způsobilost být jeho účastníkem a nemá žádného právního nástupce. Tento nedostatek podmínek řízení je přitom neodstranitelný a v řízení o kasační stížnosti nelze kvůli němu pokračovat. Proto Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, „[b]yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.“

Kasační stížnost byla odmítnuta, proto Nejvyšší správní soud současně rozhodl též o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč. Tuto částku soud vyplatí notáři JUDr. Ivo Paříkovi, který byl pověřen prováděním úkolů v dědickém řízení po stěžovateli. Ten ji zahrne do aktiv dědictví a použije k dílčí úhradě dluhů stěžovatele. K vrácení soudního poplatku určuje zákon lhůtu třiceti dnů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu